

3. הידד אני שליח

בפתח

שכבה צעירה

הרציונאל

"כל אדם חייב לדעת שיש לו חשיבות. לא חשיבות מדומה שהוא "מחשיב עצמו בעצמו... אלא חשיבות בעלת משמעות עמוקה" (הרב שלמה וולבה, עלי שור, חלק א' עמוד קס"ט).

תחושת חשיבות עמוקה היא הבסיס לפעולות שאנו פועלים למען הזולת, כל עניין השליחות מותנה בבסיסו בהיות האדם מכיר בערכו וביכולות ההשפעה שלו על הסביבה. כבר מגיל צעיר חשוב לעורר את התלמיד לכך שהוא נצרך, שיש לו מה להעניק לסובבים אותו, שהוא בעל חשיבות. המטרה בשיעור הזה היא לעורר את רצון התלמיד, לרוממו, ולהעצים את יכולותיו כדי שיהיה שליח שמח ויוזם. בו בזמן חשוב להדגיש לתלמיד כי יש לבצע את השליחות מתוך ענווה.

המטרות

- התלמידים ירצו להיות שליחים.
- התלמידים יבינו את חשיבות השליחות.
- התלמידים ירגישו שמחה במילוי שליחותם.

מבנה השיעור

- פתיחה: גם אני רוצה! (מליאה)
- שלב א': השליחה הקטנה (מליאה)
- שלב ב': מספרים שליחות (מליאה)
- סיכום: הידד! קיבלתי שליחות (מליאה ועבודה יחידנית)

ההכנות הנדרשות

- יש להכין תמונות: "איך אני מרגיש כשאני שליח?" (נספח 1) לתלייה בכיתה.
- יש להכין כתר: "השליח המצליח" (נספח 2).
- יש לצלם "פתק להורים" (נספח 3) כמספר תלמידי הכיתה.

מהלך השיעור

פתיחה: אני רוצה! (מליאה)

- נפנה לכיתה ונשאל: מי רוצה להביא מהמזכירה טוש מחיק (או כל דבר אחר)?
- אנו מצפים שרוב תלמידי הכיתה ירצו להתנדב, נספור כמה תלמידים הרימו אצבע, לא נבחר מתנדב ושוב נשאל: מי רוצה להביא מכתב למנהל? נבקש עוד כמה שליחויות, ונסביר שהפעם אין לנו צורך בשליחות והכוונה הייתה ללמד משהו.
- נאמר: שמתם לב כמה מכם רצו לבצע את השליחות? כל אחד אמר: "אני רוצה".

- נשאל: מדוע רציתם למלא את השליחות? איך מרגישים בשעה שממלאים שליחות? (נאזין לתשובות)

שלב א': השליחה הקטנה

- נספר את הסיפור הבא:

בשעת לילה מאוחרת צלצל הטלפון בביתה של יפית. יפית התעוררה בפליאה. "מי מתקשר בשעת לילה מאוחרת?" חשבה. היא קמה ממיטתה והתקרבה לאימא. אימא של יפית נראתה מודאגת מאוד. יפית הבחינה בדמעות שבצבצו מעיניה. אימא סיפרה: "סבתא טלפנה... היא סיפרה שסבא לא חש בטוב, כאבים חזקים תקפו אותו והם כעת בבית החולים...".

יפית התעצבה, "הסבא האהוב שלי בבית חולים, הלוואי ויבריא מהר ויחזור הביתה" קיוותה. למחרת בבוקר נסעה אימא לבית החולים להיות עם סבא וסבתא. בדרך לבית הספר עברה יפית על יד ביתם של סבא וסבתא, היא נכנסה לגינה המטופחת וניגשה לפתח הדלת, יפית ידעה שסבא וסבתא בבית החולים ובכל זאת נקשה על הדלת, אולי בכל זאת... דמעות נשרו מעיניה... "סבא שלי האהוב", חשבה, "איך אוכל לעזור לך? אני רוצה שתחזור מהר הביתה שתחזור אלינו, אל הגינה האהובה שלך, אני רוצה שתבריא".

לקראת תפילת הבוקר, ביקשה יפית רשות מהמורה לכתוב ברשימת הזקוקים לתפילת רפואה את שמו של סבא. כל הכיתה התפללה על סבא. יפית הוסיפה תפילה אישית: "ה' שבשמים תעשה שסבא שלי יבריא".

למחרת שוב נכנסה יפית לחצר ביתם של סבא וסבתא, הפעם היא לא ניסתה לנקוש על הדלת, היא ידעה שסבא חולה מאוד.

יפית טיילה בגינה שסבא אהב כל כך. היא טיילה בין שפע עצי הפרי, ליטפה את גזע עץ התות, הריחה את העלים של עץ הלימון והתפוז. אחר הסתובבה בין ערוגות הפרחים הצבעוניים ובין ערוגות הירק. בשעה כזו היה סבא שלה עובד בגינה, מנכש עשבים שוטים, מזבל ומשקה. באהבה רבה ובמסירות טיפל סבא בגינתו. יפית נהנתה להתבונן בעבודתו של סבא, לפעמים ביקש סבא מיפית לסייע לו בעבודתו, ואחר כך היו יושבים תחת צל העץ ושותים לימונדה קרה שסבתא סחטה מלימונים טריים, היישר מהעץ.

"כיצד יסתדרו העצים והצמחים בלי עבודתו של סבא" חשבה יפית בעצב.

יפית יצאה מהגינה והחלה ללכת לביתה, מחשבות שונות התרוצצו בראשה, לפתע שבה יפית על עקבותיה, נכנסה לגינה והחלה במלאכה: ניכשה את העשבייה, זיבלה והשקתה את העצים ואת ערוגות הפרחים. הפרחים כאילו חייכו אליה בהכרת טובה, העצים כאילו אמרו לה: "תודה שאת מטפלת בנו, עכשיו אנחנו רגועים".

כל יום עבדה יפית בגינה, ולא סיפרה לאיש על מעשיה.

העבודה לא הייתה קלה, יבלות צמחו על ידיה הקטנות ולעתים לא נותר לה כוח לשחק עם חברותיה.

אימא אמנם שמה לב שיפית עייפה מתמיד ולא מרבה לצאת ולשחק עם חברותיה, אך ייחסה זאת

למצבו הבריאותי של סבא.
חלפו הימים, גינתו של סבא הוסיפה לפרוח. יפית קיוותה והתפללה ליום שסבא יחזור.
וסבא חזר.
אימא התעקשה שסבא וסבתא יגורו אצלם עד שסבא יתחזק ויחלים.
יפית הייתה מאושרת. בימים אלו טיפלה יפית בגינה כשהיא צוהלת ושמחה.
יום אחד אמר סבא לסבתא בקול עצוב: "מה יהיה על הגינה שלנו, ודאי נבלו הפרחים, והרקיבו הירקות. עשבים שוטים ממלאים את גינתי האהובה..."
וסבתא אמרה: "העיקר שאתה בריא ושלם, כשתתחזק תוכל לטפל שוב בגינה".
כעבור שבוע אמר סבא לסבתא: "אני מרגיש חזק מספיק, בואי נלך לגינה שלנו, לפחות אשקה את העצים".
סבא התקרב לגינתו ועיניו אורו, הפרחים פורחים והגינה רעננה ונקייה... מי טיפל בגינה?
סבא המשיך לטייל בגינתו ולפתע הבחין ביפית הקטנה רכונה תחת עץ כשהיא מנכשת עשבים במרץ. כשקמה ממקומה הבחינה בו וסומק עלה בלחייה.
סבא התבונן בה ודמעות של אושר הציפו את עיניו.
"מלאך קטן שלי", לחש לה, "שליחה קטנה, את הפרח בגינה".

- נשאל: בסוף הסיפור סבא מכנה את יפית "שליחה קטנה". מי שלח את יפית למשימה?
העשרה: סבא גם מכנה את יפית "מלאך קטן". מלאך בתנ"ך פירושו גם שליח (יש לכך דוגמאות רבות).
- נאמר: יפית לקחה על עצמה את השליחות, אף אחד לא שלח אותה. בני המשפחה היו טרודים ומודאגים ממחלתו של סבא, אף אחד מלבד יפית לא חשב על הגינה (נציין שיש שליח שמטילים עליו שליחות ויש שליח שלוקח שליחות על עצמו).
- נשאל: על מה לדעתכם ויתרה יפית כדי למלא את השליחות שלקחה על עצמה? (יפית ויתרה על נוחות, על זמן לעצמה. יפית גם סבלה מהיבלות ומהקושי הפיזי)
- מדוע בכל זאת התמידה יפית בשליחותה? (יפית התמידה משום שידעה עד כמה סבא אוהב את הגינה, והחליטה להקריב זמן ומאמץ למען סבא האהוב. יפית אמנם ויתרה על דברים מסוימים אך הרוויחה את קיום השליחות החשובה ואת תחושת הסיפוק והשמחה)
- נכתוב על הלוח רשימת רגשות כגון נחת, שמחה, סיפוק, אהבה, גאווה, התרגשות ורוגע. נבקש מהתלמידים לבחור בדמות מהסיפור ולתאר את הרגשות של הדמות הזאת.
- נשאל: מדוע לדעתכם יפית לא סיפרה על מעשיה? מה הייתם חושבים על יפית לו הייתה מתפארת במעשיה? האם בני המשפחה היו מרגישים את אותן תחושות אם יפית הייתה דורשת פרס עבור הטיפול בגינה? (נחدد את עניין העשייה מתוך ענווה. יפית הסתירה את מעשיה ולא התפארה בהם. להיפך, כאשר גילה סבא שיפית מטפלת בגינה, סומק עלה על בלחייה, מתוך ענווה)
- נסכם ונאמר: כל אחד מאיתנו יכול להיות שליח. או שמישהו ישלח אותנו למשימה, או שאנו ניקח על עצמנו משימה ונמלא אותה. שליחות דורשת ויתור על דברים אחרים, ודווקא בשל

כך חשוב לבצע אותה בענווה. השליח שמצניע את ויתוריו גדול מהשליח שמתפאר בהם ודורש עליהם שכר.

שלב ב': מספרים שליחות (מליאה)

- נכתוב על הלוח את הכותרות הבאות:
  1. שליחות בכיתה
  2. שליחות בבית
  3. שליחות בבית סבא וסבתא/ דודים
  4. שליחות בזמן טיול
  5. אחר: _____
- נבקש מהתלמידים לחשוב ולהיזכר בשליחות שביצעו בעבר.
- נציג את הכתה "השליח המצליח" (נספח 2). תלמיד שייבחר יחבוש את הכתה על ראשו, יעמוד ויספר מה עשה, היכן התבצעה השליחות ואם הצליח בשליחותו.
- הצעה: נאפשר לתלמידים לבחור באחד הרגשות מהמחסן שבשלב א' ולספר כיצד הרגישו או לאיזו תחושה גרם הדבר למי שסייעו בידו.
- הכיתה תמחא כפיים לתלמיד המספר, והוא יבחר בתלמיד אחר לספר על שליחותו ויעביר לו את הכתה.

הצעה נוספת לגיל הצעיר:

- נתלה על הלוח את האיורים "איך אני מרגיש כשאני שליח" (נספח 1).
- נבקש מהתלמידים לבחור איור אחד, לספר על השליחות שמבטא האיור ולתאר את התחושות הנעימות הנלוות לשליחות.

סיכום: הידד! קיבלתי שליחות (מליאה ועבודה יחידנית)

- נאמר: כעת גם אנו רוצים להתאמן בביצוע שליחות בענווה ובשמחה.
- נכתוב על הלוח בעזרת התלמידים רשימת שליחויות אפשרית בבית ובכיתה:
  - בבית: לטאטא את הבית, לשטוף כלים, לערוך קניות, לעזור לאח הקטן, לסדר את החדר, לבקש משהו שחסר מהשכנה, לבקר חבר חולה, לזרוק את הזבל, לארגן מסיבת יום הולדת לאחד מבני המשפחה, לעבוד בגינה, לשמח את ההורים ולכבדם וכדומה.
  - בכיתה: לדאוג לטושים מחיקים לפני השיעור, לדאוג לסדר וניקיון, לדאוג לשולחנות ישרים וריקים מחפצים, לדאוג להביא שיעורי בית לתלמיד חולה, ללמוד למבחן עם תלמיד שזקוק לעזרה, לחלק חוברות/ סידורים וכדומה.

- נבקש מכל תלמיד לקבל על עצמו לימים הקרובים שליחות אחת מתוך הרשימה (או לחשוב על שליחות אישית אחרת).
- במהלך הימים הבאים נשמע רשמים מהתלמידים בנוגע לשליחות.

הצעה נוספת לתלמידים צעירים :

- נכתוב על הלוח בעזרת התלמידים רק את רשימת השליחויות האפשריות בבית (ראה לעיל).
- נחלק לכל תלמיד את הפתק להורים (נספח 3).
- נבקש שכל תלמיד יעתיק על הפתק את המשימה שקיבל על עצמו.
- נאמר לתלמידים שמוטלת עליהם שליחות : לבצע את השליחות בשמחה ובענווה.
- במהלך הימים הבאים נשמע מהתלמידים רשמים בנוגע לשליחות.

נספח 1: איך אני מרגיש כשאני שליח

אני מצליח

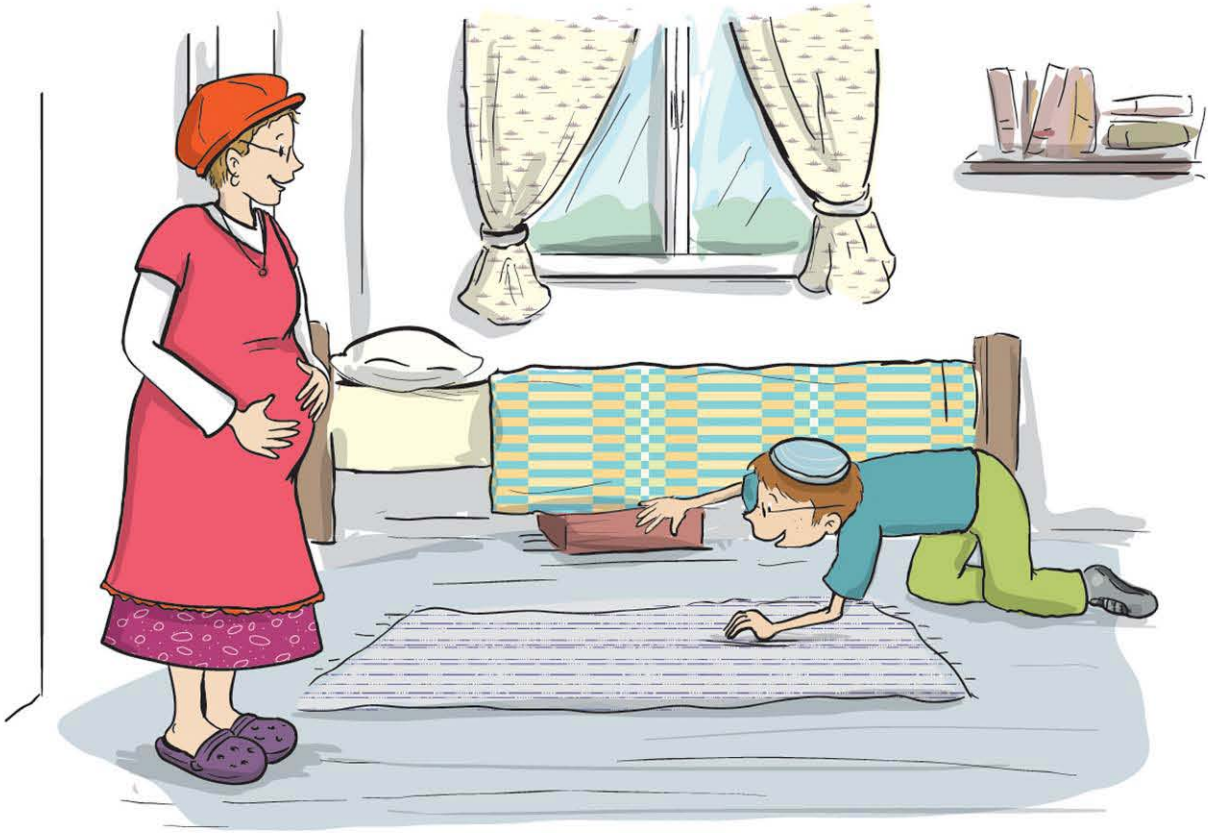

אני יכל

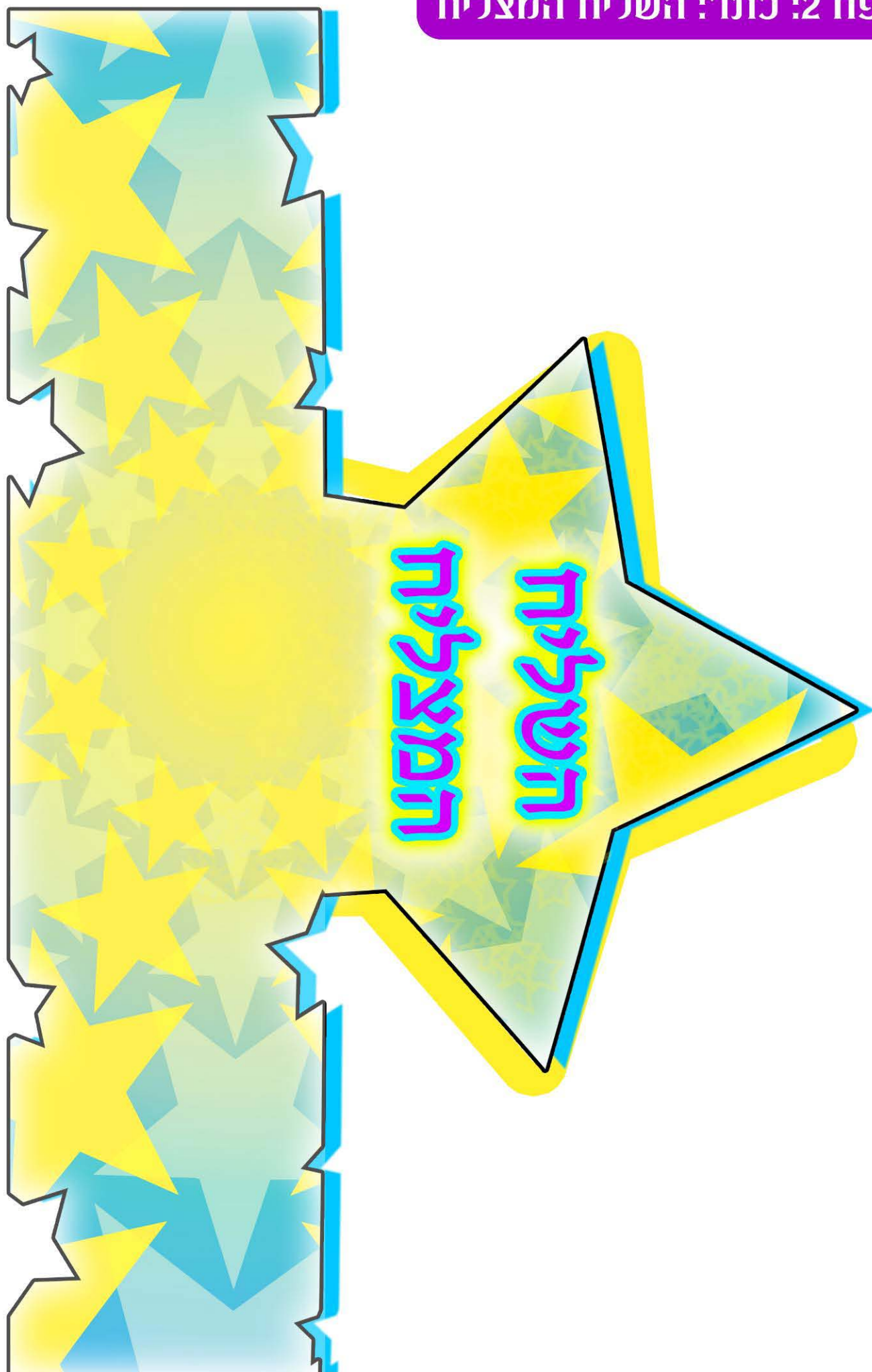
נספח 1: איך אני מרגיש כשאני שליח- המשך

צ'ריכים אותי

אני שמח

אבא ואמא יקרים שלום,

בס"ט

היום למדנו לשמח בכך שאנחנו
שליחים.

קבלתי שליחות היא:

_____

תתימח:

אבא ואמא יקרים שלום,

בס"ט

היום למדנו לשמח בכך שאנחנו
שליחים.

קבלתי שליחות היא:

_____

תתימח:

אבא ואמא יקרים שלום,

בס"ט

היום למדנו לשמח בכך שאנחנו
שליחים.

קבלתי שליחות היא:

_____

תתימח:

אבא ואמא יקרים שלום,

בס"ט

היום למדנו לשמח בכך שאנחנו
שליחים.

קבלתי שליחות היא:

_____

תתימח:

אבא ואמא יקרים שלום,

בס"ט

היום למדנו לשמח בכך שאנחנו
שליחים.

קבלתי שליחות היא:

_____

תתימח:

אבא ואמא יקרים שלום,

בס"ט

היום למדנו לשמח בכך שאנחנו
שליחים.

קבלתי שליחות היא:

_____

תתימח: